

Joana Serret Directora de la Biblioteca Sebastià Juan Arbó d'Amposta

«LA BIBLIOTECA ERA I ÉS UN REFUGI PER A LES PERSONES»

Entrevista

La Biblioteca Sebastià Juan Arbó celebra 25 anys de la seva inauguració a la zona del Castell d'Amposta i Joana Serret n'ha estat sempre al capdavant

ROSER REGOLF CAZORLA
AMPOSTA

Un cinc de maig del 1995 obria les portes la Biblioteca Sebastià Juan Arbó d'Amposta, equipament que revolucionaria el paradigma cultural a la ciutat. Abans d'ocupar la zona del Castell, la biblioteca es trobava al segon pis de l'edifici consistorial, un espai petit on, ja abans dels 80, la bibliotecària Joana Serret s'havia guanyat la simpatia del veïnat. Serret ha capgirat la imatge que falsament s'ha volgut inculcar a aquest món, ja que ni l'aparença o les idees de Joana no entenen de quotidianitat. És per això que ha sigut la culpable de convertir l'espai en «un refugi d'amics» on tot lector es benvingut.

Què va suposar la inauguració de la Biblioteca Sebastià Juan Arbó?

Va marcar un abans i un després. Veníem d'una biblioteca menudeta i llavors la gent no acudia només per consultar les enciclopèdies, sinó també perquè els joves i la gent gran no tenien molts més llocs on anar. La biblioteca era i és un refugi.

Com a bibliotecària també va haver de ser un gran canvi.

Ho vaig viure amb moltes ganes i il·lusió, però també amb incertesa. Va ser un canvi molt important, perquè vam deixar de fer les fitxes a mà i ens vam digitalitzar. A més, també vaig deixar d'estar sola la majoria del temps i vam incorporar a més personal, pel qual vaig poder tirar endavant moltes més iniciatives culturals.

Com les Jornades de les Lletres Ebreques, que aquest any celebrarien la 15a edició.

Sempre he tingut aquesta inquietud per dinamitzar l'espai de la biblioteca. Quan estava a l'Ajuntament ja vaig impulsar un premi literari per Sant Jordi i una mostra pictòrica per Nadal, però les Jornades de les Lletres Ebreques són un esdeveniment molt important. Jo sóc molt tímida, però al moment de buscar autors no m'he

Joana Serret és bibliotecària i la persona que està al capdavant de l'equipament cultural. FOTO: CEDIDA

tallat mai. Sempre he volgut que la Biblioteca fos una casa tant per als lectors com pels escriptors.

Ara ho és també per a tu. Com decideixes ser bibliotecària?

Quan vaig anar-hi per primer cop tenia vuit anys i m'hi vaig enamorar. Recordo que jugava a bibliotecària amb les amiguetes, amb fitxes de paper i, de més gran, anava també a estudiar. Sempre he sigut una amant dels llibres i la fantasia, són els que en moments crus t'ajuden a continuar.

Quines conclusions en treus després de més de 40 anys al capdavant?

He descobert que la biblioteca ha de ser un espai per a les persones: si algú em ve a explicar el llibre o a demanar consell els he d'escoltar. És el que la gent necessita, de fet, és el que es mostra als clubs de lectura, uns espais cada cop més concorreguts on la gent, a

banda de llegir, es pot expressar lliurement, debatre i ser escoltada. A nivell més personal he de dir que també m'ha servit per aprendre a controlar la meva timidesa, al contrari del que pugui semblar.

Una biblioteca ha d'estar sempre actualitzada. No és igual ara que fa 20 anys, veritat?

Abans era un espai de consulta, on les enciclopèdies tenien molta importància, però amb l'arribada d'Internet això ha canviat. Igualment, la Biblioteca ha d'estar sempre a l'ordre del dia i, a banda de tota la investigació que fem les persones que hi treballem, és la mateixa gent qui et demana llibres i et fa estar actualitzat.

Rebeu el suport de les administracions en tot això?

En els últims anys val a dir que comptem amb un pressupost estable per part de l'Ajuntament,

“

«Sempre he volgut que la Biblioteca Sebastià Juan Arbó fos una casa tant per als lectors com per als escriptors»

«Els llibres i la fantasia són els que m'han ajudat a continuar en els moments més durs de la meua vida»

«Els lectors i lectores sempre necessitaran aquelles recomanacions i el punt de referència on anar, de manera que les biblioteques siguin sent imprescindibles, espero, durant molts anys»

amb qui tenim una relació de confiança important. Després, per part de la Generalitat, també reben alguna ajuda per ser una biblioteca comarcal, però altres institucions només s'involucren amb alguna donació de tant en tant.

Com augures el futur dels llibres en paper i les biblioteques en un món cada cop més digital?

Hi ha molta gent que segueix preferint el romanticisme d'un llibre físic. Tot i això, crec que les biblioteques també evolucionaran cap a sistemes on es pugui realitzar més consultes des de casa, encara que penso que l'espai com a tal no desapareixerà mai, perquè, tornant a la importància del contacte i la relació entre persones, els lectors i lectores sempre necessitaran aquelles recomanacions i el punt de referència on anar, així que les biblioteques seguiran sent un espai imprescindible, espero, durant molts anys.